

(המשך מעמוד 17)

פנה השבוע ממסע פיוור הקסם שהוא עושה כסגפני מילגת-העובדה — פעולה, אגב, שבחל לעשותה כאשר היה בליכוד — העיר בפני אותה וערה עצמה. גם מבלי להיות נוכח בעדות, לא קשה לנחש שהוועדה ביקשה לר- יפעיל סוכן בארצות-הברית ללא ידי עת השר. קל גם להניח מה היתה תשובתו של שר-הביטחון לשעבר, עזר וייצמן, היודע שהתשובה שלו תחרוץ, אולי, את גורלו של שרון, ובעקפיון את גורלו שלו. תיחום זמן הפעלת-פר לארד, על-פי עיתונות-החוץ, הוא א שם באיזור הכהונה של משה ארנס, ראש המחנה החוסס את אריאל שרון מלהגיע לעמדת-הקרב שלו.

בלי אמריקה

כדי לפוצץ מיטען יוצרים שרש רת-ניפוץ. כל חבלן מכיר את זה. מצת מרליק את הנפץ, המפוצץ את המאיץ, ה"לוקח" את חומר-הנפץ.

המטרה של שמיר ושל פרס היא לנטרל את המצת האמריקאי של פר- שת-פולארד. החשבון שלהם הוא שאם תיערכנה בחירות בקיץ הנוכחי, ואר- צות-הברית תתחיל מיד אחרי-כך את שנת הבחירות שלה, תמות פרשת- פולארד מויקנה. כאופן טבעי הצמרת הישראלית, הם חושבים, לא תשלם שום מחיר.

אולי חישוב פוליטי רגיל יביא למסקנה שקרב שרוי-ויצמן יידחה או למועד אחר, בתחילת שנות ה-90. אבל החישוב הזה לא מביא בחשבון את כל הנתונים, שהמרכזי בהם הוא תחושת הלאות הכללית של אורח-המדינה, הנגרמת על-ידי אי-החלטה ממשית; והנתון הנוסף, החשוב כאמת, הוא המ הלך שיבצע אריאל שרון.

דויד לוי הודיע שבכל מיקרה יתמודד על ראשות תנועת-החרות, לקראת הבחירות הבאות, לוי, שר שיכון בן 10, לא יוכל לזכות בכתר המנהיגות לפני שישתפשף בזירה הלאומית הכללית. היום הוא יודע זאת. אנשי המחנה שלו הם גם תומכים אמיתיים, מהלב, של הגנרל האמיתי העליון בתנועת-החרות, לוי, ממורמר על יצחק שמיר ומשה ארנס, יחבור, רגע לפני ההצבעה הגורלית, לאריאל שרון, שיבטיח לו, בתמורה, את תיק הביטחון, לשר שלא שירת מעודו בצה"ל, וזהו פיתוי שאי-אפשר לעמוד בפניו.

למחנות שרוי-לוי יש רוב בתנועת- החרות, שרון יהיה המועמד לראשות- הממשלה של חרות, הוא יירד לכיכ רות, ישלחה את ההמונים, וכירי לכולם את שעותיו הרעות של שימרון פרס, כולל השעון המפורסם, ויקרא לעם לה ציל את עצמו.

מול אריק שרון לא יכול המערך להציב את שימרון פרס. הצלחתו של שרון היא האור הירוק של עזר וייצמן, האנטיתיתו היחידה שיש היום במחסן המערך כתשובת-אמת לאתגר השרוני.

מטוס נגד טנק

מילחמת הליכוד במערך בהנהגת שרון מכאן ווייצמן מכאן, תהיה מילחמת-קליפה שונה מאוד מאלה שהיו בעבר.

שלא כמו בפעמים קודמות, יצטרך העם לשים בקלפיות שטרות לכיצוע, שרון בליכוד, או וייצמן במערך, יגיעו את ישראל, מייד אחרי הבחירות, לדרך שאין ממנה חזרה.

ישראל תהיה אז שונה מאוד מיש- ראל של היום. במערכת-הבחירות עצי מה יוצג שרון על-ידי תועמלני המערך כפאשיסט ישראלי, מחרחר-קרבנות, אשר ישים את המתנגדים שלו במחד נותר-דיכו. וייצמן, לעומת זאת, ציור על-ידי הליכוד כמוכר ארץ-ישראלי, אש-פיסט ובגוד.

התקשורת, ברובה, תצטרך בנוי-ויצמן, המילגות הקטנות, הלא-דתיות, ייעל- מו מהמפה. פנייתו לציבור לתת גם לון מישקל, כדי למנוע מצב של חסנתות

על נוס קפה עם

יונתן מילר

"לא הולך לי עכשיו!"

ילד. נישאנו בטכס צנוע בבית-כנסת, אבל כחודש השישי היא איבדה את התינוק, הקשר בינינו נסחב עוד שנה בערך, עד שהתגרשנו והיא עזבה את הארץ."

"צריך לנצל כל יום"

מכנים אותו החייכן הנצחי, והוא באמת מחייך רוב הזמן. "יש לי סיבה לחייך", אומר יונתן, "כי ככה אני רואה את החיים. כשאני מתאכזב, אני אומר לעצמי שלא לעשות מזה עניין, כסדר-הכל השמש וורחת. אני קולט אנשים, יודע במי אפשר להאמין, אבל מצד שני אני נורא תמים. בגלל שאני אוהב להקרין לאחרים את המבט שלי על העולם, אני מצפה מהם לראות דברים כמו שאני רואה. אבל לפעמים אנשים הם חרא, ואני לא לוקח בחשבון את המרכיב ההרואי הזה באנשים, וזה תמיד מסכך אותי. אני כבר לא מופתע מכלום. יכולים לאכזב אותי, לדרוך עליי, אבל החיים ממשיכים להיות יפים ומצחיקים."

בגיל 18 החלטתי להישאר צעיר עד גיל 60. החיים קצרים וצריך לנצל כל יום, להעניק הנאה למישהו, לקבל הנאה. יש אנשים שלא מרגישים אף החיים עוברים, אבל אצלי אין שבוע אחד שדומה לשבוע אחר. אני הולך ברחוב הירקון, רואה את השמש שוקעת, חושב איזה יופי זה. עוצר, מסתכל על העננים, מצלם אותם בראש שלי. כשנוסעים להופעה בצפון, אני מסתכל על הירק. כשאני נוסע על אופניים, אני אוהב להסתכל על אנשים. לא מבין את ההבעה הוועמת על הפנים, למה אנשים מוטרדים כל הזמן, מתרחקים כליכד אחר מהשני."

הוא רגיש לזכריו, רגיש מדי: "היתה הופעה חגיגית בהיכל-התרבות. הוריי היו אז בביקור בארץ. היו תקלות בסאונד, ואני לא הייתי מרוכז ולא ניגנתי טוב. פשוט לא שמעתי את קולות האחרים, והרגשתי שעובדים על הקהל. יצאתי מההופעה ופרצתי בכבי. יגאל בשן, הגבר הישראלי שלא מראה אף פעם את רגשותיו, גער בי, איך אתה מתנהג, אמר לי כבעס. אני לא רוצה לראות את הבכי הזה."

חלום חייו: להיות חבר בלהקת רוק או ג'אז. השירים וההצחקות על הבימה ובטלוויזיה הם רק פן אחד שלו. כאשר מכר ראה אותו בסנימרמה, בהופעה של מינימל קומפקט, הוא שאל, מה אתה עושה כאן, מה לך ולמוסיקה הזאת? למילר זה הכאיב. "פניתי לנגנים והצעתי שנגנון ביחד", הוא מספר. "כנראה שהם עסוקים. אולי הם מנגנים רק כשהם ממש ביזנס. אולי הם חברה סגורה שאין לה עניין להזמין אותי, כי אני לא עושה עליהם רושם."

נעמך רון

פסים באפור-לבן, נעלי-ספורט. יש לו מישקפיראיה עגולים, אותם הוא מרכיב מדי פעם, ועגיל פנינה קטנטן על תנוך אוזן שמאל. "משהו סימלי, כמו חור באוזן לעבר, שבחר להישאר מרצונו בבית בעליו", הוא אומר. "עשיתי את זה בגיל 19, ברגע שהחלטתי שאני העבר של עצמי, והוריי כבר לא יכולים להגיד לי מה לעשות."

ניסו לשכנע אותי שזה לא יפה, שאצליח יותר עם ננות בלי זה. אבל אני שלם עם העגיל. אף פעם לא היו לי בעיות עם זה, גם לא כשעברתי במישרד- החינוך. אני גם לא חושש שדיכויקו לי תדמית של הזמו. לא, אף אחד לא אמר לי הזמו בגלל זה, אבל אולי חושבים. זה משהו לא טיבעי בעיניי, לא מבין את זה, אבל מצדדי, כל אחד שיעשה מה שהוא רוצה. היו מצבים שיכולתי לנגוע בגבר, אבל זה לא עניין אותי. אלוהים לא ברא אותנו בשביל זה. מה זה החיים? להיות פה, להמשיך את עצמנו ולעשות ילדים. ההמשכיות הזאת היא הכי התכלים של החיים. חשוב לי שיהיו לי ילדים, כי יש לי הרבה לתת."

על צווארו, פרט לשרשרת כסף רקה, תלויה משרוקית על שרון, על תקן של פעמוני-אופניים. יוצא לו לשרוק די הרבה. "התכוונתי להיות פועם העיר. הוא לומר עכשיו לנהוג במכונית, ואומר שלא עושים כאן תשבון — כשצריך, עוקפים גם מימין. לומד משהו בשיעור, ורואה משהו אחר לגמרי בכביש. שותה קפה הפור, ומפנק את עצמו עם עוגת תפוחי-עץ."

נולד בלונדון, אבל חי מאז גיל שנתיים בניו-יורק. אבא שלו רב. יונתן רצה להיות רופא-ילדים. למד פיסיקה, כימיה, מדעים שונים. "התכוונתי להיות פעם רציני", הוא אומר. "אולי הרגשתי איוו שהיא תתייבט בגלל האווירה בבית". אהב מוסיקה, אבל לא נראה לו באותם ימים שאפשר לחיות מזה.

מאז הברי-מיצוה שלו הוא ביקר בארץ פעמים אחדות. הרושם הכללי היה חיובי, הרגיש שיש כאן משהו מושך. בגיל 22 הגיע לכאן כעולה חדש. ההורים לא הבינו בדיוק את ההחלטה, אבל היום הם גאים בו.

שנה אחרי-כך הוא הכיר בירושלים כחורה מבית דתי, תלמידה בבצלאל, מבוגרת ממנו בשנתיים. סיפור של אהבה ושל חיים משותפים. בשלב מסוים היה ברור להם שלא מסתדרים והחליטו להיפרד, אבל אז היא נכנסה להריון. יונתן: "הצעתי שנתחתן, אבל היא לא רצתה שההריון יהיה סיבה לחתונה, והחליטה לא ללדת. אחרי שהתרגלתי למחשבה שהיא תעשה הפלה ונאנתו נפרדים, התברר לי שהיא בעצם חזר ליטה. בלי לספר לי, לשמור על ילדי למזכרת. החל-טתי שמתחתנים, מתוך כבוד להוריה ורצון שיהיה לי

וא מגיע לפגישה באיחור של עשרים דקות, רכוב על אופני-ספורט. בכלל מפתיע שעושים עליי כתבות", הוא אומר. "כשאני הולך ברחוב, מסתכלים עליי ומצביעים עליי באצבע, אבל למרות כל זה, אני לא רואה את עצמי כוכב. "בתחרות החיך-של-המדרינה הוא היה יכול לזכות במקום הראשון — יונתן מילר, בן 28 ביוני הקרוב, מוסיקאי, כנר, מצחיקן, ולפעמים זמר."

הוא חבר בלהקת כמו צועני שצברה כחודשים האחרונים פופולריות רבה, בעיקר בקרב הצופים בטלוויזיה בשעות המוקדמות של הערב, עם התוכנית השבועית הופה היי. יגאל בשן ועוזי חיטמן אומנם מככבים בתוכנית, אבל מילר, בדרכו השקטה וה-חייכנית, לא יוצא מקופח בכל הקשר להפכת הקהל, בעיקר ילדות, נערות ונשים. "אני לא מבין איך הן משיגות את המיספר", הוא אומר. קול של ילדה בטלפון: "התברר שלקו אוהבת אותך, ובטלוויזיה היא מסתכלת כל הזמן רק עליי". איש ברחוב: "רואים שאתה נהנה מזה, מההופעות."

הוא די לבר, מילר. "אני מרגיש שכל העם אוהב אותי", הוא אומר. "אבל ברגע שאני חוזר הביתה, ואני לבר, איפה האהבה הזאת ואיפה החיים הפרטיים. לא הולך לי בזמן האחרון. חושבים שאני מצליח עם בחורות, שהולך לי יופי. אומרים לי — כשביילך בחורות זה בטח כמו טמפון, אתה משתמש וזורק."

אולי הן פוחדות ממני. לנשואים הולך הרבה יותר טוב. רק אתמול שמעתי מיידר גרוש. מבוגר ממני, שנראה בסדר, שכאשר הוא היה נשוי, הוא הציע למישהי לעלות אליו לחדר. היא אמרה לו שהיא מעוניינת בקשר רציני, והציעה פגישה בשבוע הבא. הוא אמר שקשה לו לקבוע איתה, כי הוא נשוי. היא אמרה — אה, אתה נשוי? ותוך חמש דקות התפשטה והיתה במיטה. יש הרבה נשים שעם גבר נשוי קל להן יותר, אולי בגלל חוסר הסיכוי לקשר, אולי בגלל הפרי האסור."

"אף אחד לא אמר לי הומו"

בר הצי שנה שהוא לבר. לפני כן, במשך שלושה חודשים, האשה בחייו היתה קרולין לנגפורד, אחרי שנפרדה מאסי דיון. יונתן: "רק אחרי שזה נגמר בינינו הבנתי עד כמה אהבתי אותה. לקח לי הרבה זמן לצאת מזה. נקשרתי מאוד לילד שלה, והוא אליי. היא גמרה איתי בצורה קרה, ונפגעתי מאוד. עזרתי לה בתקופה קשה, והיא זרקה אותי. לא ידעתי שנפרדנו עד שקראתי על זה בעיתון". יונתן לובש מיכנסים אפורים רחבי-גזרה, חולצת

אישיות כושלות, היו שרייבטחון, ואחר מהם יהיה, קרוב לוודאי, ראש הממשלה של ישראל.

עבור אחד משני האלופים, שנולדו איש במיפלגת יריבו, עברו מסלולים אישיים כמעט זהים, הקימו מיפלגות

מפ"ם, את "שינוי" ואת ר"ץ. הקרב הזה הוא קרב-אמת, עם משמ" עות ברורה, וכל אחד, כמעט, יצביע

דתית, או ממשלת-ליכוד, לא תעזור. אריאל שרון יפרק את "התחיה" ואת "כך", כמו שעזר וייצמן ימוסס את